

Sygn. akt VI Gz 90/16

POSTANOWIENIE

Dnia 2 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Krepski

po rozpoznaniu w dniu 2 czerwca 2016 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa K. B.

przeciwko M. R.

o zapłatę

w przedmiocie wniosku pozwanego o zwolnienie od kosztów sądowych

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 19 lutego 2016 r., sygn. akt V GNC 108/16

postanawia : oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 19 lutego 2016 r. Sąd Rejonowy w Toruniu oddalił wniosek pozwanego o zwolnienie od kosztów sądowych w postaci opłaty od zarzutów od nakazu zapłaty w kwocie 2.259 zł, gdyż jego majątek i dochody pozwalają na uiszczenie tej opłaty (k.105-106).

W zażaleniu na powyższe postanowienie pozwany nie godząc się ze stanowiskiem Sądu Rejonowego wniósł o jego zmianę poprzez zwolnienie od kosztów sądowych. W uzasadnieniu zażalenia pozwany podtrzymał swoje twierdzenia, że z uwagi na bardzo trudną sytuację na rynku skupu mleka związaną z tzw. kwotami mlecznymi ustalonymi przez Unię Europejską, popadł w zadłużenie skutkujące brakiem środków finansowych, przewłaszczeniem na zabezpieczenie całego majątku ruchomego, nieruchomości i inwentarza żywego i nie jest w stanie ponieść kosztów sądowych w sprawie (k.117-118).

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Zażalenie pozwanego – jako bezzasadne – podlega oddaleniu z mocy art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.

Sąd Okręgowy podziela w całości ustalenia faktyczne i ocenę prawną zdarzeń przedstawioną przez Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia. W szczególności wbrew zarzutom zażalenia Sąd Rejonowy dokonał trafnej oceny przedmiotowego wniosku w świetle art. 102 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, który to przepis uzależnia ewentualne uwzględnienie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych złożonego przez osobę fizyczną od wykazania, że nie jest ona w stanie ponieść tych kosztów bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny.

W realiach niniejszej sprawy brak jest podstaw do przyjęcia, że pozwany wykazał, że rzeczywiście nie jest w stanie ponieść kosztów sądowych bez uszczerbku utrzymania siebie i swojej rodziny, co w świetle art. 102 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych wyklucza to możliwość uwzględnienia jego zażalenia. Należy podkreślić, iż Sąd

Rejonowy dokonał trafnej oceny sytuacji majątkowej pozwanego, którą Sąd odwoławczy w całości podziela i odwołuje się do tych argumentów bez potrzeby ich ponownego przywoływania, skutkującej odmową przyznania pozwanemu zwolnienia od kosztów sądowych. Należy zgodzić się z sądem meriti, iż w świetle przedłożonego oświadczenia jest on w stanie uiścić żadaną opłatę sądową od zarzutów od nakazu zapłaty w kwocie 2.259 zł mając na uwadze jego oświadczenie o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania, z którego wynika, że pozwany osiąga miesięczny dochód w wysokości 20.000 zł. Treść tego oświadczenia pozwanego o wysokości miesięcznego dochodu przeczy jego twierdzeniom zawartym w niniejszym zażaleniu, w którym pozwany pomija ten jakże ważny aspekt sprawy.

Podnoszone tak we wniosku jak też ponowione w zażaleniu okoliczności związane z m.in. koniecznością spłaty przez pozwanego zaciągniętych kredytów bankowych i parabankowych, czy też zajęcie komornicze i przewłaszczenia na zabezpieczenie nie świadczą jeszcze o tym, że powód nie jest w stanie ponieść koszty sądowe bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny w sytuacji, gdy jak sam wskazuje w swoim oświadczeniu uzyskuje tak wysokie dochody miesięczne znacznie przekraczające należną opłatę sądową od zarzutów od nakazu zapłaty.

Należy w końcu podkreślić, że instytucja zwolnienia od kosztów sądowych nie może służyć poprawie kondycji finansowej pozwanego, w tym umożliwienia mu spłaty zaległych zobowiązań.

Reasumując, z tych wszystkich względów Sąd Okręgowy postanowił jak na wstępie.

Z.

1) (...)

2) (...)

3)(...)

4) (...)

T. (...)